

Call no: B. (NS)H377
Author: Sulam, Ben Tsiyon Refael.
Title: Zeh seder ha-pragmatikah asher hiskimu ... anshe ha- vaad
... mi-Mantovah ... she-yimashekh bead 6 shanim ha- baot
... 1735 ... ve-sofan ... 1741 ...

כותר: זה סדר הפרגמאטיקה אשר הסכימו ... אנשי הועד ... ממנטובה ...
שימשך בעד שש שנים הבאות ... אלף תשלה ... וסופן ... אלף תשמא .

Imprint: [Mantua : s.n., 5495 i.e. 1735]
Collation: 1 broadside : ill. (middle design) ; 55 x 38 cm.

הערות: סוג הגליון: חוקי צנע. מקומות: מנטובה, מנטובאנו. שמות הגוזרים:
אברהם יצחק בן דוד מאריני, אברהם ידידיה בן פנחס שמשון באזילה.

Subject: Sumptuary laws (Jewish law).
Sumptuary laws - Italy - Mantua.

זה סדר הפרומאטיקה אשר הכימו מעלות אנשי הועד הכללי ממנטובה ישמרו האלו שימשך בעד שש שנים הבאות עלינו לטובה תחילתן ביום ראשון לחדש מרצו אלף תשלה למנינם וסופן ביום אחרון לחדש פיברארן שנת אלף תשמא למנינם

בתום חמור ובנויות נחש ובפירושה התנו והסכמו שכל מי שיעבור ח'ז במזיד על איזה פרש מפרימה תקף ומיד יחשב למנודה ולמחרם מבלי שיכריזו עליו ולא תהיה התרה לנדות בני אצ בהסכמת כל בני הקיצי יצו והשומע ישכון בטח וישא ברכה מאת יי וצדקה סאלה ישעו וכל אשר יפנה ישכיל :

ואלה המת הדברים אשר מלה כמלה נקראו בפניהם והסכמו על פי הבאלוטאצינו והרוב כנהוג

חשבו דרכנו ונשובה רגלינו לצאת בעקבי וקיניו אמרו כלי גולה עשו לך רבלתי רוס לבבנו כי ראו כי אולת יד ואפס עצור ועווב. הלא עיינו לנכת מצב עסקנו יבשו. ולמה זה הבל נהבל ללבוש בני מליים ולא לנו יאותרו ואין אנו ימולים לעלות במצלות הנאה ובגורל לבב כי בעונונו גלנו מאיצנו ועלמה נשענו להרקות בחוצאות אשר לא כן אם אפס כסף ונדר פלאים. ומה לנו ועל מה בנחנו להפ עצת אבינו הוקף אשר אמר לבנו למה תתראו וכל שכן להראות מה שאין בנו ולא דבר ריק הווא כי באמת ואמנה וידל ישראל מאד ננלתה חרפתנו בקהל רב ואין נסתר מנגד עיני כל אשר לכן למען עשה הטוב והישר בעיני אלהים ואדם ולהשכיל להטיב לבנו קהלנו יצו. כי יאה ונאה שפלותא לישראל. הסכמנו ככל אשר יתבאר לפנינו בסך. יהיו נא רברינו ומעשינו רצון לפני מלכו של עולם אמר :

האנדריאני המשתלשלות מבלי תורה אסוריה תחיינה לחלוטין ולא יוכלו הנשים להשתמש מהנה בשום פנים יהיו מאיזה בנר שיהיו בין בבית בעת כינופא בין בחוץ בכל זמן כבתולות המשורכות והנשואות אין נקי לכלנה אסורות ולא יוכלו להראו בבגד זה או חגור לא יתגרזו על מתניה כי אז יהיה מותר להן ולא באופן אחר :
היוצאים מן העיר או המעמד ללכת חוץ מהמנטובה זו הותר להם הכל ביום צאמם וביום כואם . וכן הנשים ביום לכתן וביום כואן הותר להן השי רפח אפילו בלכתן חוץ מעמד המנטוב בלאו ובתנאי שתהיה כלה מצבע שחור ולא ברקמות מצבעים אחרים :
החן חיצון וישא אשה במנטובה או בגליליתיה תוכל כלתו ללבוש ולקשע עצמה בכל מלבושי והתכשטים שתראה כל זמן שתחנה עמה בעיר ושכניה ישכנו רגליה . גם אם כביחה יעשו משתאות מפורסמים ותכף ומה שיטע החתן מהעיר תחזור לאיסור הראשון והכלות החיצוניו שתגשמה לבנו העיר הווא וגליליתיה תכף אחריו בואנה יחול עליהן תוקף וחומר הפראנסטיקה הווא ותתנהגנה ככל שאר הנשים :

לא וכל מי שיהיה ללבושו ולזרפו לפי דברוקא טו . מאיזה מין ומה צבע שיהיה זכר או נקי או כסף כרוקם או ארוג או בכל אופן שיהיה . לא יוכלו להעלות על עצמם בבגדיהם . לא בבגדי העליונים ולא בבגדים התחתונים כשהיו באופן שיוכלו להגלות ולהראות אבל אם הם מכוסים הטיב באופן שלא יראו החוצה הותרו . ואפילו בכובעים ובכתי ידים נואמטי בעדן ובקרוי אטי ועל המצנפים . בכלם נאסרו כל מין הכשיט זהב וכסף מרוקם או ארוג או מרוקם כאמור . באופן שלא יראה ולא ימצא כסף או זהב כלל בבגדיהם ואפילו במטוסריו . ולא הותר הווד והכסף כי אצל כמן יצי ובמנטובה כריזיו . בלעז . אך הותר לבגדים מנעלים של יוליטו ביום הכיפורים ובתשעה באב . והקדסים של בריל או אושנזי הותרו ובלבד שלא יהיה בהם ציפוי כסף או זהב . אך בצנטור יצי ובמנעלים הותרו הפיב יי של כסף ושל אצי יירו . וכן מן הותרו הצפורים והמנפלי שריזולו וזקונו יירי של הנשים העשויות מפילפיני :

בנישואין לא יוכלו להקדיש לא התינה יותר מארבע חוץ מהכלה ואמה ואחיותיה . ובסעודות לא יאסרו ימי המתה לא יוכלו להסב בסעודה כי אם בני הבית והאורחים ואחר מן החוץ משום פנים הרשות . ובסעודות אשר ימצאו שתי גישואין בבית אחת להם מותר יהיה להזמין בשתי הסעודות הנל חמשה עשר איש וששים ששה מלבד הקרובים האורחיי ככל המסורה הקדומת לנישואין הנקראת שלחן החמש חמשה דוקא ולא יותר יסב עליה מלבד החתן והכלה ולא יספן אפי עליהם . ולמען ילא תהיה זאת לפיקה ולמכשול להתיר הרצועה אשר נאסרה בשאר הסעודות על כן נגהיא אחר ועל כלם בכלל יעברו תחת שבת המוסר הלוה . ובסעודות שירוכן לא יוכלו להיות כי אם עשרה עם החתן והקדושים היינו אם ואם אח ואחות אחי האב ואחתי האם והאורחים . הנשים לא תהיינה כי אם ארבע חוץ מן הכלה והקרובים בכלל הארבע ובסעודה שעושים בלילה קודם המילה הנקראת ויל ייה לא יוכלו להזמין חוץ מן הקרובים הראשונים ככל המהול והסרדק והאורחים . וביום המילה לא יוכלו להסב כי אם עשרה מלבד חוץ מן הקרובים הנל והאורחים בכלל ולמכשול להתיר הרצועה אשר נאסרה בשאר מן הקרובות חוץ מאורות ונס נשי המהול והסרדק . וכל הרברים האו תהיינה משורות מכל אשר יאחד עלי פניו בעיר הוואת בכל תנאיהם ודוקוניהם כלי הערטה והמצאה כלל ועיקר . שלא לעשות שולחנות אחרות או בשום אופן אחר להוסיף על המספר הקצוב כי בואת ילמך סחום מן המפורש באו הכל כתוב ומפורש באר הישב :

הקולארי הטהארי ופולטי או כל הכשיט רומה לאלה שמיכות הנשים על כתפיהן הותרו אף סוויל וזו ופולפה ומדבר אחר . ובלבד שלא יהיה בהם כסף או זהב כלל ועיקר כאמור . וגם לא יהיה להם על שוליים ריטובי פיניבים הבקראים פירולי . ואף אם עשויות הנה ספנינים פקולי או מוכוכות אסוריה המה בכל אופן שתהיינה בכל ככל כל . והקריו אטוני לגשים נאסרו לחלוטין :
כל גווארני ציוני מודה ומכסף או שמעורב בה זהב או כסף נאסרה . וכן רצועות זהב או כסף נאסרו ואפי בענפי הוינטי לוי כסף לא יחשוכו וזהב לא יחפצו בו כי אסור יהיה :
לא הוכלנה הנשים לשאת על זרועותיהן פניציו או מניקאלה מרופיה כלם מפיו יצי ואם יהיה בהם פיו יצי ויהיו שלא יגיע נבהו לרביעית אמה . גם לא תוכלנה להנור סיגר שהיה כלל מפיו יצי ולא יושם בו לא פיו יצי אחר שלא יגיע נבהו לרביעית אמה כאמור ונאסר גם הרטאטו כלל מפיו יצי מאיזה צבע שיהיה . וכל שום איש ללבוש שכל ולא יולארה ומו רטאטו ושום מלבוש אחר אפילו אינו גראה לעין סטנר או דראפו צבוע כלל קארלואטו או קרי מוינו . אבל אלהם כנדים פנימיים כגון קמיזולה של רוי ייסו אפי שצבעם כעין קארלואטו או מסקאר לואטו ממש כיון שגוריהם הם תחת הבגדי העליונים ואי אפשר שיראו החוצה הותרו . וכן הותרו הפוררי של הבגדים סכל מין רראטו או בגד צבוע כעין קארלואטו חוץ מסקאר לואטו וסל שום אף המורר של נאסרו צבעים קארלואטו וקריו יצי :

לא תוכלנה הנשים בלכתן חוצה להתקשט ולשאת על צוואריהן כי אם שלשלת אחת או קורדן של זהב או איננרטי עם קרטי זהב ופיניבים או פסי יצי עם זהב או חוט אחר או שנים של פנינים . ובלבד ששניהם יחד לא יעלה ששקל כלל להיות יותר מארבעה רגאלי לכל פינינה ופינינה בקירוב . וגם מוטריליוני של פנינים הותר להן . אך אסור יהיה להם לשאת קולאנה של פנינים וכן הפסיטי שלו מאבנים סוכרד ומטרליות . כי קן אחת מטלה הותר להנה או הפרי טייטו לברד או הפסיטי טילו לברד . ובלבד שהיה הוא לברד על צוואריהן מבלי הכשיט אחר . ויוכלו לשאת באונייה וזנ של פנינים או מודה ופיניני כאשר יראה ויטוב בעיניהם . לא כן הטבעי כי לא הותרו להם כי אם שנים במספר מלבד סבוע הקידושין ולא יותר . אטומם הפדחים שנוצחו פניני או של פנינים על ראשיהן או חוץ אפילו איסור גמור סכל מין שיהיו והותרו הפניניטי של אציזיו והקוראלי ואפילו עם וזהם . והגורטב אליוני מאיזה מין שיהיינה תוכלנה להשם ובלבד שלא יהיו מן הרברים הנאמרים ולא יהיה עליהם מן הרברים הנאמרים . אבל לא תוכלנה להשימש עליהן שריפי . ובמורכו לא תוכלנה לשאת על ראשן או על חיקן או על זרועותיהן שום אחר פשאר התכשיטין מנאורה מין שיהיו חוץ מאותם שתפשו על המילה הותרו :

לא תוכלנה הנשים לשאת על ראשן פניאקי ולא רצועות שיהיה בהן כסף או זהב עם לא יעלה עליהן פרחים וציצים . חן מאשר המה פרי האדמה חן משה ירו ארוב ולא על הנשואות לבר יחול איסור זה כי גם על המשורכות כל ימי משך זמן שיוקדוהן בבית ובחוקי אטומם ליל הערובין יחיו מר דתו וכמו כן כל שבעת ימי החופה יצאו מן הכלל בלתי שמוקדים בלבר . והקונצ'יוי סכל מין שיהיו על שערות חן בעשר שבת שבת . וכמו כן הסקופיי תעשה אותן הנשואות כאשר תחפוצה ובלבד שלא תהיינה בהן רצועות כאמור וגם שהפ יצי שלהן לא יהיו נבהו יותר סחצי שליש אמה בקירוב והנבות תהיינה תלויות כלמילה ולא משולשלות כלל ועיקר . הכלל העולה הוא וזהו . בו כל הנשים לשמור ולעשות . הוא כי מין סקופיי או קונצ'יוי חוץ או סוככת או מן הדמה להן הם החוקים והתכשיטים וכל הנפלא והגדירה אחריהם הוינו מונה קולי ומנא יצי לא יעלה שיויים יותר מארבע מאות ושמוני ליתרון . אך קצוב אשר כל הפנות ממנו יהיו זה סוכוכה וכל המוסף נודע :

הבעל ברית ראשין לא יוכל להרצו ליוולדת מנות וקטנות שיהיה שויין יותר סחמשה עשר סקורי טשע ליתרון שאי מלבר הפיניטי ייטא והרומם לח מנינו באכל והמקולה לא יוכל להרצו יותר מעשרה סקורי . והבעל ברית שני יותר מעשרים ליתרון אמנם ביולדת צניו או בתו או אחות . אם ירדנו לבג להוסיף ולקחת לה קטן ויצי ויצי אפי . ובלבד שישלחנה לה קודם יום המילה :
ביום פורים כרי לקיים מצות ומשלוח מנות הגם כי מנות שתיים במיטע . עם כל זה קותר יהיה לכל בעל הבית לשלח שלש דרמינות . אך לא יוסיף עליהם בשום פנים . אמנם בדרמינות המשולחות לבעלי תורה לא ניתנה קצבה כי איש איש כאשר תשי ירו . והחתן והכלה ביום זה לא יוכלו להרצו זה לזה ממטרנות או דבר אחר סכל מאמם שישלח יותר ידו כל מנטו ובה בין סכל המנטו באנו . כל שחוק שבעולם סכל ביום הפותח חשבונית סכל לוי ליתרון כלי . אך הבעל במית שני לא יוכל להרצו שום דבר בשום זמן אחריו יום המילה אשר יעשה בו מאמור . וכל הרמינות הללו סכל סקום ובכל זמן . לא ישלחו סכלי זהב וכסף . גם לא יפירו עליהם בנד סרוקם כסף או זהב . כי כן אסר יעקב לבניו לטה תהרצו :

לא תוכלנה הנשים לשאת על ראשן פניאקי ולא רצועות שיהיה בהן כסף או זהב עם לא יעלה עליהן פרחים וציצים . חן מאשר המה פרי האדמה חן משה ירו ארוב ולא על הנשואות לבר יחול איסור זה כי גם על המשורכות כל ימי משך זמן שיוקדוהן בבית ובחוקי אטומם ליל הערובין יחיו מר דתו וכמו כן כל שבעת ימי החופה יצאו מן הכלל בלתי שמוקדים בלבר . והקונצ'יוי סכל מין שיהיו על שערות חן בעשר שבת שבת . וכמו כן הסקופיי תעשה אותן הנשואות כאשר תחפוצה ובלבד שלא תהיינה בהן רצועות כאמור וגם שהפ יצי שלהן לא יהיו נבהו יותר סחצי שליש אמה בקירוב והנבות תהיינה תלויות כלמילה ולא משולשלות כלל ועיקר . הכלל העולה הוא וזהו . בו כל הנשים לשמור ולעשות . הוא כי מין סקופיי או קונצ'יוי חוץ או סוככת או מן הדמה להן הם החוקים והתכשיטים וכל הנפלא והגדירה אחריהם הוינו מונה קולי ומנא יצי לא יעלה שיויים יותר מארבע מאות ושמוני ליתרון . אך קצוב אשר כל הפנות ממנו יהיו זה סוכוכה וכל המוסף נודע :

מחול להיות הנקרא פ' סמטו שבו מרקובים אנשים עם הנשים נאסר בכל מקום . ואפילו אחרי תשלוו הפראנסטיקה הוואת ואפילו הנשים עם הנשים או הנשים עם הנשים לא יוכלו לקרב יחד :
המנה כי העוסקים בחוק גורף על איבור ומן היקר שבמצאות והיותם רחוקים מישוב שר . עולם ובאים לידי עבירות רבות הנקשקות ויוצאות סמו , אף גם זאת מירדים נכסיהם למכיון ער כלה לכן הננו אוסרים בין אנשים בין נשים בין מנטו ובה בין סכל המנטו באנו . כל שחוק שבעולם סכל ער . ובכל זמן בין עם אנשים מניו ומנו בין עם אנשים שלא סבני עמנו . ולנשים לברם לא אסרו לקחוק בימי חול המועד של פסח וסוכות וסמונת ימי הנזכה ושני ימי הפורים . ויר שבארה ראשון כי בימים האלה הותר לגשים השחוק . אמנם חוץ מהמקדים הנכורים האלו האיסור שות לאנשים ולנשים . וזאת לבג שירינו שהרשות נתונה לכל לעשות סקופיי ולשום מה שירצה אלו יצאו אלו אל היוגטורה וכמו כן לצחוק . אך אלה או סא קו יצי קאסטילו או לצחוק בכל צחוק במקום הביסא ציה ופולאקה אשר שם האניס' יראה לברו כי אין אלו סכלל איסורנו . וחוקי מאלו נאסר כל מין צחוק כגון אל' ה טו רה ומר זקן ומדרי'ינו ובול' יאור וכו' . ואלה בא לת וכן כל צחוק שיחורש סכאן ולתבא . בקיצו אסרו כל דבר הצחוקות סכל מין שיהיו חוץ מהמפורסמים למעלה כביאר . ולא יוכן סכלל לצחוק בלתי בנינים אנשים ונשים כל זמן שאמלום תמיד על שולחן אחר וכן עם האורחים האלו כל בתיים . כל עוד שלא יהיו קדופריים לבעל הבית סכר כוונותיהם . ויהווה אנשים שלא לקרב לצחוק עם אשה ואפילו בומנים המותרים לה אף החתן יוכל לצחוק . עם משורכתו ועם כל בני ביתו כל ימי משך הערובין וכן השושיניים הכאים עם חתן חיצון או עם כלת חיצונית ויכלו לצחוק עם בני בית חתן והכלה . וחוקי מאלו לא יקרב . וחוקי מהמנטו וקאנו אינו סכלל האיסור . וכל זה עשינו למגד קילתא ולתועלת הכללות :

לא תוכלנה הנשים לשאת על ראשן פניאקי ולא רצועות שיהיה בהן כסף או זהב עם לא יעלה עליהן פרחים וציצים . חן מאשר המה פרי האדמה חן משה ירו ארוב ולא על הנשואות לבר יחול איסור זה כי גם על המשורכות כל ימי משך זמן שיוקדוהן בבית ובחוקי אטומם ליל הערובין יחיו מר דתו וכמו כן כל שבעת ימי החופה יצאו מן הכלל בלתי שמוקדים בלבר . והקונצ'יוי סכל מין שיהיו על שערות חן בעשר שבת שבת . וכמו כן הסקופיי תעשה אותן הנשואות כאשר תחפוצה ובלבד שלא תהיינה בהן רצועות כאמור וגם שהפ יצי שלהן לא יהיו נבהו יותר סחצי שליש אמה בקירוב והנבות תהיינה תלויות כלמילה ולא משולשלות כלל ועיקר . הכלל העולה הוא וזהו . בו כל הנשים לשמור ולעשות . הוא כי מין סקופיי או קונצ'יוי חוץ או סוככת או מן הדמה להן הם החוקים והתכשיטים וכל הנפלא והגדירה אחריהם הוינו מונה קולי ומנא יצי לא יעלה שיויים יותר מארבע מאות ושמוני ליתרון . אך קצוב אשר כל הפנות ממנו יהיו זה סוכוכה וכל המוסף נודע :

הכניסם הפאה של המלכות ומחוריה יוכלו לעשותם סכל מה שרצו ובלבד שימקראו לפשותם להביא כרטיס כיוס אחר בינוני בלי שום ופי : מפני מראית העין :
התנאי נכרות היינו פ' דוקה . ויהיו מהרה ממדה מציצות בלתי קשורים . אך הכיס הותר בה . ועל דבר האבק שאי אפשר לכיון השיעור . כל בעל גפע יודר ויחוש ספני הרואים ולבבו יבין סמה גודלה הקנא הסביאה לירי שגאה :

לא תוכלנה הנשים לשאת על ראשן פניאקי ולא רצועות שיהיה בהן כסף או זהב עם לא יעלה עליהן פרחים וציצים . חן מאשר המה פרי האדמה חן משה ירו ארוב ולא על הנשואות לבר יחול איסור זה כי גם על המשורכות כל ימי משך זמן שיוקדוהן בבית ובחוקי אטומם ליל הערובין יחיו מר דתו וכמו כן כל שבעת ימי החופה יצאו מן הכלל בלתי שמוקדים בלבר . והקונצ'יוי סכל מין שיהיו על שערות חן בעשר שבת שבת . וכמו כן הסקופיי תעשה אותן הנשואות כאשר תחפוצה ובלבד שלא תהיינה בהן רצועות כאמור וגם שהפ יצי שלהן לא יהיו נבהו יותר סחצי שליש אמה בקירוב והנבות תהיינה תלויות כלמילה ולא משולשלות כלל ועיקר . הכלל העולה הוא וזהו . בו כל הנשים לשמור ולעשות . הוא כי מין סקופיי או קונצ'יוי חוץ או סוככת או מן הדמה להן הם החוקים והתכשיטים וכל הנפלא והגדירה אחריהם הוינו מונה קולי ומנא יצי לא יעלה שיויים יותר מארבע מאות ושמוני ליתרון . אך קצוב אשר כל הפנות ממנו יהיו זה סוכוכה וכל המוסף נודע :

האורחים הכאים לגור ולא להשתקע בעיר עד משך שלשים יום אחרי בואם חייג פטורים סלשמו ולעשות סכל הכתוב בתורת הפראנסטיקה . הוואת אף אחרי חום השלשים יום הנל . אך יתעכבו יותר יהיו . מבני העיר ויהיו לקבל עליהם חומרי המסום הוד . כל עוד שמטת מע הרבנים נ' לא יותן להם רשות להתגונן כבתולה . וכל זה יוכן אף אם ילכו וישובו פעם אחר פעם ולא ישארו חוצה בין פעם לקעם שלשים יום רצופין כי אז ישובו לאיתנם הראשון ויחשבו לחזונים כבתולה :

לא תוכלנה הנשים לשאת על ראשן פניאקי ולא רצועות שיהיה בהן כסף או זהב עם לא יעלה עליהן פרחים וציצים . חן מאשר המה פרי האדמה חן משה ירו ארוב ולא על הנשואות לבר יחול איסור זה כי גם על המשורכות כל ימי משך זמן שיוקדוהן בבית ובחוקי אטומם ליל הערובין יחיו מר דתו וכמו כן כל שבעת ימי החופה יצאו מן הכלל בלתי שמוקדים בלבר . והקונצ'יוי סכל מין שיהיו על שערות חן בעשר שבת שבת . וכמו כן הסקופיי תעשה אותן הנשואות כאשר תחפוצה ובלבד שלא תהיינה בהן רצועות כאמור וגם שהפ יצי שלהן לא יהיו נבהו יותר סחצי שליש אמה בקירוב והנבות תהיינה תלויות כלמילה ולא משולשלות כלל ועיקר . הכלל העולה הוא וזהו . בו כל הנשים לשמור ולעשות . הוא כי מין סקופיי או קונצ'יוי חוץ או סוככת או מן הדמה להן הם החוקים והתכשיטים וכל הנפלא והגדירה אחריהם הוינו מונה קולי ומנא יצי לא יעלה שיויים יותר מארבע מאות ושמוני ליתרון . אך קצוב אשר כל הפנות ממנו יהיו זה סוכוכה וכל המוסף נודע :

האורחים הכאים לגור ולא להשתקע בעיר עד משך שלשים יום אחרי בואם חייג פטורים סלשמו ולעשות סכל הכתוב בתורת הפראנסטיקה . הוואת אף אחרי חום השלשים יום הנל . אך יתעכבו יותר יהיו . מבני העיר ויהיו לקבל עליהם חומרי המסום הוד . כל עוד שמטת מע הרבנים נ' לא יותן להם רשות להתגונן כבתולה . וכל זה יוכן אף אם ילכו וישובו פעם אחר פעם ולא ישארו חוצה בין פעם לקעם שלשים יום רצופין כי אז ישובו לאיתנם הראשון ויחשבו לחזונים כבתולה :

לא תוכלנה הנשים לשאת על ראשן פניאקי ולא רצועות שיהיה בהן כסף או זהב עם לא יעלה עליהן פרחים וציצים . חן מאשר המה פרי האדמה חן משה ירו ארוב ולא על הנשואות לבר יחול איסור זה כי גם על המשורכות כל ימי משך זמן שיוקדוהן בבית ובחוקי אטומם ליל הערובין יחיו מר דתו וכמו כן כל שבעת ימי החופה יצאו מן הכלל בלתי שמוקדים בלבר . והקונצ'יוי סכל מין שיהיו על שערות חן בעשר שבת שבת . וכמו כן הסקופיי תעשה אותן הנשואות כאשר תחפוצה ובלבד שלא תהיינה בהן רצועות כאמור וגם שהפ יצי שלהן לא יהיו נבהו יותר סחצי שליש אמה בקירוב והנבות תהיינה תלויות כלמילה ולא משולשלות כלל ועיקר . הכלל העולה הוא וזהו . בו כל הנשים לשמור ולעשות . הוא כי מין סקופיי או קונצ'יוי חוץ או סוככת או מן הדמה להן הם החוקים והתכשיטים וכל הנפלא והגדירה אחריהם הוינו מונה קולי ומנא יצי לא יעלה שיויים יותר מארבע מאות ושמוני ליתרון . אך קצוב אשר כל הפנות ממנו יהיו זה סוכוכה וכל המוסף נודע :

האורחים הכאים לגור ולא להשתקע בעיר עד משך שלשים יום אחרי בואם חייג פטורים סלשמו ולעשות סכל הכתוב בתורת הפראנסטיקה . הוואת אף אחרי חום השלשים יום הנל . אך יתעכבו יותר יהיו . מבני העיר ויהיו לקבל עליהם חומרי המסום הוד . כל עוד שמטת מע הרבנים נ' לא יותן להם רשות להתגונן כבתולה . וכל זה יוכן אף אם ילכו וישובו פעם אחר פעם ולא ישארו חוצה בין פעם לקעם שלשים יום רצופין כי אז ישובו לאיתנם הראשון ויחשבו לחזונים כבתולה :

לא תוכלנה הנשים לשאת על ראשן פניאקי ולא רצועות שיהיה בהן כסף או זהב עם לא יעלה עליהן פרחים וציצים . חן מאשר המה פרי האדמה חן משה ירו ארוב ולא על הנשואות לבר יחול איסור זה כי גם על המשורכות כל ימי משך זמן שיוקדוהן בבית ובחוקי אטומם ליל הערובין יחיו מר דתו וכמו כן כל שבעת ימי החופה יצאו מן הכלל בלתי שמוקדים בלבר . והקונצ'יוי סכל מין שיהיו על שערות חן בעשר שבת שבת . וכמו כן הסקופיי תעשה אותן הנשואות כאשר תחפוצה ובלבד שלא תהיינה בהן רצועות כאמור וגם שהפ יצי שלהן לא יהיו נבהו יותר סחצי שליש אמה בקירוב והנבות תהיינה תלויות כלמילה ולא משולשלות כלל ועיקר . הכלל העולה הוא וזהו . בו כל הנשים לשמור ולעשות . הוא כי מין סקופיי או קונצ'יוי חוץ או סוככת או מן הדמה להן הם החוקים והתכשיטים וכל הנפלא והגדירה אחריהם הוינו מונה קולי ומנא יצי לא יעלה שיויים יותר מארבע מאות ושמוני ליתרון . אך קצוב אשר כל הפנות ממנו יהיו זה סוכוכה וכל המוסף נודע :

האורחים הכאים לגור ולא להשתקע בעיר עד משך שלשים יום אחרי בואם חייג פטורים סלשמו ולעשות סכל הכתוב בתורת הפראנסטיקה . הוואת אף אחרי חום השלשים יום הנל . אך יתעכבו יותר יהיו . מבני העיר ויהיו לקבל עליהם חומרי המסום הוד . כל עוד שמטת מע הרבנים נ' לא יותן להם רשות להתגונן כבתולה . וכל זה יוכן אף אם ילכו וישובו פעם אחר פעם ולא ישארו חוצה בין פעם לקעם שלשים יום רצופין כי אז ישובו לאיתנם הראשון ויחשבו לחזונים כבתולה :

לא תוכלנה הנשים לשאת על ראשן פניאקי ולא רצועות שיהיה בהן כסף או זהב עם לא יעלה עליהן פרחים וציצים . חן מאשר המה פרי האדמה חן משה ירו ארוב ולא על הנשואות לבר יחול איסור זה כי גם על המשורכות כל ימי משך זמן שיוקדוהן בבית ובחוקי אטומם ליל הערובין יחיו מר דתו וכמו כן כל שבעת ימי החופה יצאו מן הכלל בלתי שמוקדים בלבר . והקונצ'יוי סכל מין שיהיו על שערות חן בעשר שבת שבת . וכמו כן הסקופיי תעשה אותן הנשואות כאשר תחפוצה ובלבד שלא תהיינה בהן רצועות כאמור וגם שהפ יצי שלהן לא יהיו נבהו יותר סחצי שליש אמה בקירוב והנבות תהיינה תלויות כלמילה ולא משולשלות כלל ועיקר . הכלל העולה הוא וזהו . בו כל הנשים לשמור ולעשות . הוא כי מין סקופיי או קונצ'יוי חוץ או סוככת או מן הדמה להן הם החוקים והתכשיטים וכל הנפלא והגדירה אחריהם הוינו מונה קולי ומנא יצי לא יעלה שיויים יותר מארבע מאות ושמוני ליתרון . אך קצוב אשר כל הפנות ממנו יהיו זה סוכוכה וכל המוסף נודע :

כל האיסורים הנכורים בפראנסטיקה הוואת בענין המלבושים והתכשיטים מנארים . אנו שולחנו יצאנו לא אנשים ולא לנשים בשבתם מביט ואת לא בלכתם מבית לבית פאותו חצה או סחצה לחצה . אלא בצמות חוצה בירף המפורסם . האטמם אפילו בבית עצמו הכל נאסר אם תהיינה שם שמחות או משתאות ספורות . וכמו כן לאותם שיש להם בית הנכנסת . סמוך לביתם . אף על פי שיכולות לילך שמה מקבלי עבור קרדן הספורים נאסרו כל המלבושים והתכשיטים ככל הכתוב למעלה :

כל הנאסר למעלה יבן ויהיה נאסר לכל איש ואשה מהקק' של מנא' בה ומנא' באנג' היינו לבני עשר שנים ולמעלה . ורברי הסמכתנו זאת סכלל ופרש קייטו וסבלו עליהם ועל כל חקק' ועל חוקים סכללי יצו בהרם חמור שאושר ויקויים מפני הרבנים חמ' : והיה זה אור ליום שני שמנה עשר לחדש סכלל שנת המשת אלפים ארבע מאות וחמשה ותשעים ליצירה :

העיר בן ציון רפאל סלם סופר חקק' :
העיר אברהם יודיה כנסתיה סלם שמשון באולת ויה' גנור סל' :